خبر

معرفی ۲ پروژه ریلی برای استفاده از فاینانس ۸ میلیاردی کره

● **ایلنا:** قائم‌مقام وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه دو پروژه ریلی برای اخذ فاینانس کره‌جنوبی معرفی شده‌اند، گفت: خرید واگن مسافری و باری و اجرای پروژه خط‌آهن اصفهان - اهواز برای دریافت وام خارجی (فاینانس هشت‌میلیاردیورویی کره‌جنوبی) را پیشنهاد داده‌ایم. «اصغر فخریه‌کاشان» با اشاره به سهم پروژه‌های وزارت راه و شهرسازی از قرارداد خط اعتباری بیش از هشت‌میلیاردیورویی با اگزیم‌بانک کره، اظهار کرد: طبق بودجه سال جاری دولت می‌تواند ۵۰ میلیارد دلار فاینانس را اجرائی کند. به این معنا که کشورهای مختلف باید با ایران قرارداد فاینانس منعقد کنند تا سقف این ۵۰ میلیارد تکمیل شود. وی با اشاره به تفاهم‌نامه و قراردادهایی که تاکنون برای تأمین سقف فاینانس ۵۰میلیارددلاری منعقد شده، گفت: دولت باید بتواند برای محقق‌کردن فاینانس ۵۰میلیارددلاری با کشورهای مختلف وارد مذاکره و قرارداد شود. برای مثال تاکنون تفاهم‌نامه‌ها و قراردادهایی برای فاینانس سه‌میلیارددلاری در پروژه‌های راه‌آهن و نیرو با شرکت‌های آلمانی و... انجام شده است.

خط اعتباری ۸ میلیاردیورویی کره‌جنوبی به سیراف هم می‌رسد

همچنین علیرضا صادق‌آبادی، مدیرعامل شرکت زیرساخت فراگیر پالایشی سیراف گفت: به محض نافذشدن این خط اعتباری، تخصیص منابع مالی به پروژه‌ها آغاز خواهد شد. صادق‌آبادی با بیان اینکه اجرای طرح فراگیر پالایشی سیراف از اولویت‌های صنعت پالایش است، اظهار کرد: پالایشگاه اصفهان، استحصال اتان فاز ۱۲ و... بخشی از پروژه‌های پایین‌دستی صنعت نفت نیز قرار است از خط اعتباری کره‌جنوبی تأمین مالی شوند.

خبر ویژه

میرافضلی خبر داد

تولید گرید PE 100 با کاتالیست جدید در پتروشیمی جم

● محصول پلیمری PIPE GRADE در واحد پلی‌اتیلن سنگین با کلاس PE100 و کاتالیست جدید در شرکت پتروشیمی جم تولید شد.به گزارش روابط‌عمومی پتروشیمی جم، مهندس سیدحسین میرافضلی با اعلام این خبر اظهار کرد: در راستای حمایت از تولید داخل و رفع نیاز صنایع پایین‌دست پتروشیمی به مواد اولیه مورد نیاز و به جهت قطع وابستگی به خارج از کشور و واردات مواد اولیه پتروشیمی، شرکت پتروشیمی جم با وجود تمامی مشکلات سالیان اخیر که به علت عدم تأمین کاتالیست مورد نیاز از سوی شرکت‌های غربی برای تولید گرید پایپ به وجود آمده بود، موفق به جایگزینی کاتالیست از منابع در دسترس آسیایی و تولید محصول گرید پایپ کلاس PE100 شد که از نظر کیفیت قابل رقابت با محصول اصلی و با قابلیت عرضه در بازار بین‌المللی مطابق با استانداردهای جهانی است.مدیرعامل شرکت پتروشیمی جم با اشاره به اهمیت این محصول ارزشمند تصریح کرد: تولید محصول پلیمری PIPE GRADE در واحد پلی‌اتیلن سنگین در کلاس PE100 همواره مدنظر و جزء دغدغه‌های ما بوده و این شرکت اولین تولیدکننده این گرید ارزشمند و پرتقاضا با کیفیت مطلوب و با گواهی‌نامه بین‌المللی در بازار داخل کشور است.میرافضلی افزود: پیش از قطع دریافت کاتالیست اصلی و با پیش‌بینی امکان عدم تحویل آن در آینده نزدیک و به جهت رفع وابستگی کامل در این زمینه، طرح استفاده از کاتالیست‌های جایگزین در خردادماه ۹۳ مطرح شد و در برنامه قرار گرفت.مدیرعامل پتروشیمی جم با تأکید بر همت و تلاش متخصصان شرکت در پیش‌بینی و برنامه‌ریزی دریافت کاتالیست یادآور شد: با تشکیل کارگروه‌های فنی تست کاتالیست‌های جدید در دستور کار قرار گرفت و پس از مطالعات اولیه، تست‌های پایلوت کاتالیست جدید در دی‌ماه سال ۹۴ انجام و پس از دریافت نتایج اولیه، تست صنعتی کاتالیست شروع شد.وی اضافه کرد: در اواخر مردادماه ۹۵ و پس از تست صنعتی کاتالیست جدید و باوجود مشکلات عدیده در پروسه تولید، بررسی‌های وسیعی صورت پذیرفت و هم‌زمان مهندسی همه‌جانبه محصول نیز مدنظر قرار گرفت و پس از شناسایی تنگناها و شناسایی راهکارها و تغییر در بخش‌هایی از واحد و نیز شرایط عملیاتی، تست مجدد کاتالیست جدید در انتهای خردادماه ۹۶ آغاز شد. نتیجه اقدامات صورت‌پذیرفته، رفع مشکلات پروسسی و افزایش همه‌جانبه کیفیت محصول، حتی فراتر از استانداردهای بین‌المللی است. مدیرعامل شرکت پتروشیمی جم با تقدیر از متخصصان پتروشیمی جم عنوان کرد: هم‌اکنون شرکت پتروشیمی جم موفق شده است با سرمایه‌گذاری مناسب، صرف وقت، هزینه و قبول ریسک‌های ناشی از استفاده از کاتالیستی متفاوت از کاتالیست طراحی، محصول استراتژیک PE100 را با کیفیت جهانی تولید و به بازار عرضه کند.مهندس میرافضلی در پایان گفت: انتظار می‌رود با حمایت و قیمت‌گذاری مناسب این محصول و خصوصا گرید PE100 Black در بازار داخل از سوی مسئولان امر، انگیزه کافی برای تولید و عرضه مستمر این محصول به وجود آید. در صورت حمایت، این شرکت می‌تواند در راستای تأمین و رفع نیاز کامل کشور به گرید پایپ PE100 اقدام کند.

فرشاد فاطمی در گفت‌وگو با «شرق» از امتیازگیری شبکه بانکی به ازای تسهیلات تکلیفی خبر داد

حق‌السکوت دولت به بانک‌ها

با ادامه روند فعلی، در آینده یک بحران بانکی پیش رو خواهیم داشت

عکس: رنوفه رستمی، شرق

سیدمسعود آریادوست: «در نظام بانکی همتی جدی برای اصلاح دیده نمی‌شود... برخی مواقع آدمی شک می‌کند که سیاست‌مداران ابعاد بحران را آن‌گونه که باید درک کرده‌اند یا خیر». اینها بخشی از سخنان اقتصاددانی است که دکترای خود را از دانشگاه کالج لندن اخذ کرده است. سیدفرشاد فاطمی استادیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه صنعتی شریف است. او امید چندانی به جان‌گرفتن پیکر نحیف نظام بانکداری ایران ندارد. به همین دلیل است که وقتی از اوضاع و آینده بانکداری در ایران می‌پرسم، با تردید به آینده بانکداری ایران نگاه می‌کند و می‌گوید: «با این روند حاکم، بدون شک در آینده یک بحران بانکی پیش‌روی ما قرار خواهد گرفت». از سوی دیگر دخالت‌های ناصواب بانک مرکزی در عموم دولت‌ها، از سوی هر کارشناس اقتصادی مورد نکوهش قرار می‌گیرد. فاطمی نیز از جمله افرادی است که بر شیوه نظارتی بانک مرکزی بر بانک‌ها نقد دارد. از نظر او بانک مرکزی به‌خوبی بر فعالیت‌های بانکداری نظارت نداشته است، بنابراین بانک‌های کشور آهسته شرایط سلامت خود را از دست دادند. سیدفرشاد فاطمی معتقد است اصلاح نظام بانکداری کشور یک پروژه طولانی است که دولت باید هزینه آن را تقبل کند. این مدرس دانشگاه معتقد است برای اصلاح و اعمال این پروژه باید از تجربیات دیگر کشورها نیز استفاده کرد. با این اوصاف و با توجه به روال حاکم بر نظام تصمیم‌گیری حاکم بر بانک‌ها آیا امید به اصلاح هست؟ آیا باید منتظر یک بحران گسترده باشیم؟ چه مسائلی در به‌وجودآمدن این رخداد نقش داشته است؟ اینها بخشی از سؤالاتی است که فرشاد فاطمی به آنها پاسخ می‌دهد.

◣ درحال‌حاضر بانک‌های کشور با مشکلات عدیده‌ای مواجه هستند که ازجمله آن، مشکل در تأمین منابع تولید است. به نظر شما علت اساسی این مسئله چیست؟ چرا بانک‌های کشور به این حال‌وروز افتاده‌اند؟

چند موضوع دراین‌باره خاص باید بررسی شود. اینکه تأمین مالی فعالیت‌های اقتصادی از طریق بازار سرمایه انجام شود یا نظام بانکی، در کشورهای مختلف رویکردهای متفاوتی در قبال آن صورت گرفته است. در ایران به دلایل مختلف بازار سرمایه در تأمین مالی تولید ضعیف بوده؛ اما بانک نقش قوی‌تری را داشته است. این رویکرد یک مسئله جدید نیست؛ بلکه از دیرباز در ایران بخش عمده تأمین مالی برعهده بانک‌ها بوده است. بازار سرمایه در ایران چه بعد از انقلاب و چه قبل از انقلاب همواره نسبت به بانک نقش ضعیف‌تری در تأمین مالی تولید داشته است؛ به‌این‌ترتیب روشن است که سلامت نظام بانکی برای اقتصاد کشور بسیار مهم است. بررسی ریشه مشکل نظام بانکی به یک دلیل واحد بازنمی‌گردد؛ بلکه دلایل متفاوتی دارد. یکی از دلایل این است که بعد از اینکه بانک‌های خصوصی در ایران شکل گرفتند و رشد کردند، متأسفانه نظارت بانکی فعالی درباره آنها صورت نگرفت. نهاد نظارت (یعنی بانک مرکزی) به‌خوبی بر فعالیت‌های آنها نظارت نکرد. به این صورت بانک‌های کشور آهسته شرایط سلامت خود را از دست دادند. از طرفی، سیاست‌گذار همواره تلاش کرده که در فعالیت بانکداری دخالت کند. در همین راستا به طور ویژه همواره تلاش شده که نرخ‌های بانکی پایین نگه داشته شود. وقتی نرخ‌های بانکی از نرخ تورم پایین‌تر باشد، همواره برای کسانی که موفق به دریافت وام می‌شوند، یک نوع رانت وجود دارد؛ چراکه به‌عنوان مثال وقتی نرخ تورم ۲۰ درصد باشد و نرخ تسهیلات بانکی ۱۲ درصد است، این میزان تفاوت به معنای وجود یک رانت است. در چنین شرایطی کافی است که با نرخ سود ۱۲درصدی، وامی از بانک اخذ شود و کالایی به واسطه آن وام خریداری و وارد بازاری شود که در آن بازار نرخ تورم ۲۰ درصد را شاهد هستیم. عملا اتفاقی که می‌افتد، این است که دسترسی به این رانت ارزشمند می‌شود و برای دسترسی به این رانت همواره صف دریافت وام به وجود می‌آید. وقتی شیوه پرداخت تسهیلات به این صورت باشد، این تسهیلات به بخش مولد بازار پرداخت نمی‌شود و وارد جیب کسانی می‌شود که بهتر می‌توانند رانت را جذب کنند. مادامی که به بخش‌های بهره‌ور اقتصادی تسهیلاتی ارائه نمی‌شود، بنا به دو دلیل موثق بخش‌های دریافت‌کننده وام که تولیدکننده نیستند، وام‌های خود را بازپرداخت نخواهند کرد؛ دلیل اول این است که اینها در بخش‌های مناسبی کار نمی‌کنند؛ بنابراین ممکن است درآمد خوبی نداشته باشند. به‌همین‌دلیل از بازپرداخت وام سر باز می‌زنند. دلیل دوم این است که دریافت وام با پیچ‌وخم‌های فراوانی روبه‌روست؛ بنابراین برای آنها صرف می‌کند که وامشان را پس ندهند؛ چراکه در صورت بازپرداخت وام، دریافت مجدد آن بسیار سخت خواهد بود. با این دو فرایند نقدینگی از نظام بانکی خارج می‌شود. حال این روند را در کنار این مطلب قرار دهید که نظام بانکی از سویی مجبور است که تسهیلات را با نرخ‌های پایین ارائه کند و به‌همین‌خاطر برای اینکه از این مشکل رهایی یابد، به‌ویژه بانک‌های خصوصی، خودشان آستین بالا می‌زنند و وارد حوزه سرمایه‌گذاری می‌شوند. البته دلایل متقنی هم برای این تصمیم دارند. آنها می‌گویند: «چرا وامی را ارائه کنیم که نرخ بازگشت آن پایین و احتمال نکول خودخواسته وام‌گیرنده بالا باشد»؛ بنابراین خودشان وارد عمل می‌شوند و به امید بهره‌وری بالاتر سرمایه‌گذاری می‌کنند. در دوره‌ای که بازار مسکن هم وضع خوبی داشت، بانک‌ها به سمت مسکن رفتند؛ اما چون اینها بانکدار بودند، نمی‌توانستند مدیریت خوبی در بازار مسکن داشته باشند. در ادامه بازار مسکن به رکود برخورد؛ بنابراین هم در حوزه مسکن و هم سایر حوزه‌های دیگر که بانک‌ها حضور داشتند، نقدینگی‌شان محبوس شد. به‌هرحال بانکدار هم دوست ندارد که با یک ضرر هنگفت بازار را رها کند؛ بنابراین دارایی خود را در آنجا نگه داشت. عملا بانک‌های ما درحالی‌که دارای حجم نقدینگی زیادی بودند؛ چون گردش پولی مناسبی نداشتند، در نهایت توان نظام بانکی در فراهم‌کردن منابع مالی برای اقتصاد کشور محدود می‌شد و این محدودشدن عملا به سمتی رفت که هر روز توانایی آنها افول کرد. همه این مشکلات باید از سوی بانک مرکزی از دو طریق مدیریت می‌شد؛ یکی از طریق نظارت‌های دقیق؛ دوم از طریق دخالت‌نکردن در تجارت بانکداری. در نتیجه بانک‌های ما عملا به سمت ناسالم‌ترشدن رفتند و در نهایت اکنون می‌بینیم که چگونه در تأمین منابع مالی برای بخش تولید کشور درمانده‌اند.

◣ به «دخالت‌های بی‌مورد» و «نابجای بانک مرکزی» درباره فعالیت بانک‌ها اشاره داشتید. این دخالت‌های بانک مرکزی به‌عنوان یک نهاد ناظر از چه زمانی آغاز شد؟

این دخالت‌ها همیشه به صورت سنتی در نظام بانکداری کشور مرسوم بوده است.

◣ اوج این دخالت‌ها در کدام دولت‌ها بود؟

در سال‌های گذشته دولت‌ها همواره با مکانیسم «تسهیلات تکلیفی» در نظام بانکی دخالت کرده‌اند؛ یعنی اینکه در قانون بودجه به بانک‌ها تکلیف می‌شد که وام‌هایی را ارائه کنند که نرخ آن وام‌ها به شدت پایین‌تر از نرخ تورم بود. وام کشاورزی با نرخ چهار درصد سود، ازجمله نمونه آنهاست که مثلا در شرایط نرخ تورم ۱۸درصدی بر بانک‌ها تکلیف می‌شد. به صورت سنتی این مشکل همواره وجود داشته است؛ اما فقط نام آن عوض می‌شد و بانک مرکزی همواره در این فرایند دخالت داشته است.

◣ بانک‌ها تلاش می‌کنند که وضعیت موجود را به سیاست‌های دولت احمدی‌نژاد گره بزنند. چه میزان از این مشکلات به آن دوران بازمی‌گردد؟ درحالی‌که بانک‌ها همان‌طور که شما هم اشاره داشتید، بخشی از منابعشان را با دست خودشان به سمت سرمایه‌گذاری در بخش املاک بردند. بانک‌ها خودشان شرکت‌های زیرمجموعه تأسیس کردند و رقیب واردکننده‌ها و برج‌سازان شدند. در واقع بانک‌ها برای کسب سود، رقیب تمام بخش‌ها شدند. آیا این مستندات نشان نمی‌دهد که بانک‌ها خودشان هم بخشی از منابع را به نفع خودشان و به سود خودشان تصرف کردند و از تولیدکننده دریغ کردند؟ بانک‌ها بیشتر مقصرند یا دولتی‌ها؟

هر دو طرف مقصرند؛ منتها به نظر می‌آید که کلا سیاست‌مداران در ایران درباره «بانک» کج‌فهمی دارند. این کج‌فهمی‌ها در برخی دولت‌ها بیشتر بوده و در برخی دولت‌ها کمتر. وقتی عده‌ای فکر می‌کنند که با ۴۴ هزار میلیارد برداشت از منابع بانک مرکزی می‌توان مسکن مهر ساخت، یا اینکه با منابع بانک‌های خصوصی و دولتی که مستقیما اضافه برداشت از بانک مرکزی دارند، می‌توان واردات گندم داشت، در هر دو حالت دچار اشتباه هستیم. یک خطا در زمان احمدی‌نژاد است و خطای دیگر در زمان روحانی. این دو خطا هر دو به یک اندازه اشتباه است؛ منتها ابعاد آن فرق می‌کند. یکی بزرگ‌تر و دیگری کوچک‌تر؛ به‌هرحال هر دو تصمیم به نظام بانکی کشور لطمه می‌زند. وقتی مقامات رسمی بانک مرکزی در جلسه سیاست‌گذاری پولی رسما افتخار می‌کنند که پنج هزار میلیارد تومان تأمین مالی صورت گرفته تا گندم خریداری شود - آن‌هم با قیمت‌هایی به‌مراتب بیش از قیمت جهانی - این یعنی یک خطای بزرگ سیاست‌گذاری در نظام بانکی. این تصمیم‌گیری (تأمین مالی برای واردات گندم) در اوج مشکلات نظام بانکی صورت می‌گیرد. ابعاد خسارتی که احمدی‌نژاد به نظام بانکی وارد کرد هرچند خیلی بزرگ است؛ اما دیگر دولت‌ها نیز چنین اشتباهاتی را داشته‌اند؛ هر چند در مقیاسی کوچک‌تر.

◣ به‌طور مشخص چنین برداشت‌هایی از سوی دولت، به دلیل خالی‌بودن خزانه دولت است. دولت برای رفع مشکلات خود به سمت بانک‌ها می‌رود. اگر دولت بخواهد دست از بانک‌ها بردارد، به نظر شما باید چه سیاست‌هایی را در پیش بگیرد؟ منابع خود را چگونه تأمین کند؟ چاره کار کجاست؟

چاره کار را باید در بازار بدهی جست‌وجو کرد.

◣ بازار بدهی که در بلندمدت دولت را بدهکارتر می‌کند.

درعوض دولت در مقابل بدهی خود پاسخ‌گو است. دولت مجبور می‌شود با یک سیاست منظم در حساب هرساله خود اصل بدهی سال گذشته را که در بودجه قید می‌شود، پرداخت کند. این مسئله در قانون بودجه شفاف است.

◣ ولی بازهم اصل مشکل سر جایش باقی می‌ماند. دولت این بدهی و اصل سود را از کجا بپردازد؟

دولت باید هزینه‌ها و خرج خود را کم کند. دولتی که بزرگ و ناکارآمد باشد، نمی‌تواند هزینه‌های خود را تنظیم کند. البته همه این فشارها به خاطر هزینه‌های خود دولت نیست. زمانی هم هست که دولت با هدف ایجاد اشتغال، به سمت ارائه تسهیلات زودبازده می‌رود. به همین خاطر در آنجا حجم زیادی از منابع نظام بانکی را ضایع می‌کند. وام‌های پنج‌میلیونی که برای اشتغال زودبازده پرداخت شد، کاش درباره آن مطالعه‌ای صورت می‌گرفت که چند درصد آن صرف نقاشی‌کردن خانه و خرید اتومبیل شده و چند درصد آن شغل تولید کرد. این وام‌های زودبازده در همه دولت‌ها رایج بوده است. در دولت احمدی‌نژاد این مسئله به‌شدت رواج داشته است. دولت‌ها برای اهداف پوپولیستی خودشان منابع بانکی را تحت استخدام خود درمی‌آورند. البته بانکی‌ها هم کم تقصیر ندارند؛ آنها سعی کردند با دادن امتیازاتی به دولت، امتیازهایی را نیز از دولت بگیرند. بانک‌ها مثلا به دولت می‌گویند که من در فلان موقع پنج میلیارد دلار به شما وام داده‌ام، بنابراین شما هم باید از فلان خطای من چشم‌پوشی کنید.

◣ آیا نمونه مستندی درباره این بده‌بستان بین بانک و دولت سراغ دارید؟

به نظر من اکثر بانک‌هایی که در این فرایند وارد می‌شوند، بعدها ملاحظاتی برای آنها صورت گرفته است؛ اینکه شرایط نظارتی برای آنها ساده‌تر شود و منابع بانک مرکزی در اختیارشان قرار گیرد. دولت‌های متفاوت با سیاست‌های مختلف گاهی اوقات خطای بیشتری داشته‌اند و گاهی کمتر.

◣ تا اینجای بحث دیدیم که دست خالی دولت، جیب بانک‌ها را نشانه می‌گیرد. آیا به نظر شما سرمایه خارجی می‌تواند این فقدان تأمین منابع را جبران کند یا خیر؟

دقیقا همین‌طور است. این مسئله به چند دلیل مناسب و خوب است. البته یک‌سری پیش‌نیاز وجود دارد. ببینید؛ برای بودجه جاری دولت، ممکن است که حتی دولت به سمت استقراض خارجی هم برود که این روند را «سرمایه‌گذاری خارجی» نمی‌نامند. کشوری که می‌خواهد سرمایه خارجی جذب کند، باید «متولی اعتباری» داشته باشد. باید نظام مالی آن بتواند با نظام مالی بین‌المللی کار کند. به‌همین‌خاطر ما الزاماتی را در اول کار برای جذب سرمایه خارجی باید مد نظر داشته باشیم. نکته دیگر این است که سرمایه‌گذار خارجی، سرمایه خود را درگیر پروژه‌هایی می‌کند که روال مشخصی دارند. لازمه حضور آنها حتی اگر با مبالغ کوچک هم باشد، اصلاح نظام در داخل است.اگر بانک‌های ما بخواهند مجهز شوند، باید کارهایی انجام دهند که انجام آنها به وضعیت داخلی خیلی کمک می‌کند. شاید سرمایه خارجی که وارد می‌شود، به لحاظ میزان آن، زیاد درخورتوجه نباشد؛ اما در نهایت منجر به ایجاد استانداردهایی می‌شود که در کشور بسیار مفید واقع می‌شود.

◣ با توجه به مباحثی که طرح کردید، عامل مشکلات در نظام بانکداری کشور را بانک مرکزی و دولت و در نهایت خود بانک‌ها دانستید. سهم هریک به چه میزان است؟ آیا می‌توان سهم اشتباه هریک را مشخص کرد یا خیر؟

حقیقتا این کار سختی است. تقسیم مشکلات بین هریک بسیار سخت و دشوار است.

ادامه در صفحه ۱۵

گذر

آذری‌جهرمی:

در موضوع فیلترینگ اختلاف نظری وجود ندارد

● **ایرنا:** وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات با بیان اینکه دادستانی فهرست هشت هزار کانال نامناسب را برای برخورد با آنها به این وزارتخانه ارسال کرد، گفت: بخشی از این کانال‌ها مشمول مسائل غیراخلاقی و غیراسلامی بودند که مسدود شدند و ما آن را به دادستانی اعلام کردیم.محمدجواد آذری‌جهرمی یکشنبه در حاشیه نخستین همایش فناوری کوانتومی‌در پاسخ به سؤالی درباره آخرین وضعیت فیلترینگ کانال‌های تلگرامی که محتوای غیراخلاقی دارند، اظهار کرد: ملاحظات فرهنگی و حاکمیتی بر عرصه فضای مجازی برای ما اهمیت زیادی دارد.وی افزود: کشاندن این موضوع‌ها به عرصه رسانه و فضای مجازی و گفتن این مطلب که چه تعداد کانال باز و چه تعداد بسته است، مشکلی را حل نمی‌کند؛ بنابراین به‌جای دعواکردن در عرصه رسانه باید هماهنگی‌های لازم را انجام دهیم.وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یادآور شد: فهرستی از سوی دادستان برای ما ارسال شده است که در آن بیان شده بود هشت هزار کانال تلگرامی وجود دارد که باید با آنها برخورد شود که بررسی‌های لازم را انجام داده‌ایم، البته فهرست تعدادی از آنان تا قبل از این به ما اعلام نشده بود.او اضافه کرد: تعدادی از اسامی این کانال‌ها نیز از طریق سامانه آنلاین به ما اعلام شد که بخشی از آنها مشمول مسائل غیراخلاقی و اسلامی بودند که این کانال‌ها مسدود شدند و ما آن را به دادستانی اعلام کردیم.آذری‌جهرمی در پاسخ به سؤال دیگری درباره اختلاف‌نظر قوه قضائیه و وزارت ارتباطات در موضوع فیلترینگ گفت: فیلترینگ از سوی قانون مشخص شده است و اختلاف‌نظری هم وجود ندارد. وی افزود: فیلترینگ نیازمند حکم مستقیم قاضی یا مصوبه کارگروه تعیین مصادیق است، بنابراین در این مورد اختلافی وجود ندارد و فقط در بعضی موارد مانند رأی‌گیری آنلاین که درواقع آن هم اقتضای خود را دارد اختلاف هست که در نشست‌های آتی این مشکل را حل می‌کنیم. وی درباره اپلیکیشن‌های اپل و بررسی آن در وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات نیز گفت: ما به مقررات بین‌المللی پایبندیم و امیدواریم شرکت‌های خارجی هم به آن پایبند باشند، طبیعی است اگر این تعامل صورت نگیرد، دست دولت و به‌ویژه وزارت ارتباطات در این زمینه خالی نیست.